

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 08.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав, в закрито заседание на 08.08.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **5797** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на Д. Р. С. (само Д. С.), лице от женски пол и без гражданство, от палестински произход, установено в Ивицата Газа, [дата на раждане] , в [населено място], която се легитимира с паспорт издаден от администрацията на Палестинската власт. Жалбата е подадена от Д. С. лично и като законен представител на детето си Диал И. С., [дата на раждане]

Обжалва се Решение №1455 от 14.05.2021г. на заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/, с което е постановен отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Д. С. и малолетното ѝ дете Д. С..

Жалбата се поддържа чрез адвокат В. И.. Иска се съдът да постанови отмяна на решението като постановено при допуснато нарушение на следните разпоредби: член 1D, изречение_второ от Конвенцията за статута на бежанците от 1951г. (Женевската конвенция) и чл.12, параграф 1, буква а), изречение второ от Директива 2011/95/ЕС; чл. 6а от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с параграф 1, т.11 ЗУБ и параграф 1, т.5 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет) и чл.75, ал.2 ЗУБ. Претендира се и нарушение на чл.75 ЗУБ и чл.35 АПК, тъй като не е събрана и преценена актуална информация за страната по произход – Ивицата Газа. Справката на Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ за страната на произход била изготвена 5 месеца преди издаването на решението. С жалбата се иска от съда след отмяната на решението и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Пред съда жалбата се поддържа чрез адв. И., която в писмена защита изтъква и допълнителни съображения за основателност

Ответникът – заместник председателят на ДАБ, чрез юрк. П., оспори жалбата изцяло, представи актуална справка за П. с информация за Ивицата Газа. Претендира

неоснователност на жалбата и иска от съда да отхвърли същата. Жалбоподателката е била призната за бежанец от службата на ООН за П. UNRWA, получаваната от бежанката подкрепа не била прекратена поради независещи от нея обстоятелства, тя доброволно пожелала да се откаже от тази закрила като напуснала зоната на действие. В тази връзка тя не трябвало да се признава за бежанец на базата на това обстоятелство. Бежанската история на чужденката и нейното дете е била разгледана подробно в предходното административно производство и отказът да ѝ бъде предоставена международна закрила е бил потвърден с решение на ВАС. Възражава срещу искането за разноски.

Прокурорът – М. при Софийска градска прокуратура, счита, че жалбата е неоснователна иска от съда да я отхвърли.

Пред съда е представена Справка от Дирекция Международна дейност при ДАБ относно П., в която данните са за общото положение, оперира ли към момента в Ивицата Газа UNRWA и какво е качеството на тази помощ, възможности за връщане на чужденци в Ивицата Газа, и за състоянието на сигурността, за финансирането на UNRWA

На съда е служебно известна Позиция за връщане в Газа, към март 2022г. на В.. В точки 63- 66 са изводите В. и препоръка за невръщане в Газа. На основание данните за сериозни твърдения за нарушения и злоупотреби с международните права на човека и хуманитарното право и продължаващата нестабилност, е отправен призив всички цивилни, бягащи от Газа, да бъдат допуснати до териториите на държавите, и да осигурят спазване на принципа за забрана за връщане. Според т. 65, Палестинците, които попадат в обхвата на 1D (1) – които получават или имат право да получат закрила или помощ от UNRWA, и които впоследствие са включени по чл. 1 D (2) - когато тази защита или помощ е преустановена, *ipso facto* имат права на предимствата по Женевската конвенция, при условие, че членове 1C, 1E или 1 F от конвенцията не се прилагат. Също в т. 65 изрично е посочено, че ситуацията в Газа може да представлява обективна причина, извеждаща палестински бежанци от Газа извън зоната на операции на UNRWA в обхвата на 1D (2). Молбите за убежище на палестинците, които не попадат в обхвата на 1D следва да се разглеждат съгласно 1A, параграф 2 от Женевската конвенция. Според В. (т.66) политики и практики в контекста на продължаващата окупация на Газа, по-специално продължителната блокада като форма на „колективно наказание“, повтарящи се цикли на насилие, както и нарушения на правата на човека от страна на де факто властите и други недържавни участници, може да доведе до основателен страх от преследване на основание, свързани с Конвенцията. Палестинци от Газа, които не попадат в чл.1D или чл.1A(2) от Женевската конвенция, може да отговарят на изискванията за национални или регионални форми на субсидиарна или допълнителна закрила. На фона на сигурността, човешките права и хуманитарната ситуация в Газа, В. продължава да призовава държавите да не връщат насилствено палестинци, включително палестински бежанци, регистрирани в UNRWA в Газа. Спирането на принудителното връщане служи като минимален стандарт и не трябва да замества международната закрила за лица, за които е установено, че отговарят на критериите за статут на бежанец съгласно 1D или чл.1A(2). Също в Позицията на В. са разгледани възможностите за връщане на палестинци в Газа, в това число през пункта

Р., най-общо данните се същител, както посочените от адв. И. – несигурност и зависимост от

Съдът намира, че за да разреши казуса по делото е необходимо да отправи преюдициално запитване предвид точка 27 от Решение от 18 юли 2013г. по преюдициално дело C-136/12, *Consiglio nazionale dei geologi*, ECLI:EU:C:2013:489, в това число във връзка със националната съдебна практика и практиката на Съда на ЕС, която се иска да бъде приложена още с подаването на молбата за международна закрила.

Видно от цитираните решения, постановени по отношение на Д. С. и Д. С., както и И. С., съответно съпруг и баща на жалбоподателките, и тримата палестинци без гражданство, установени в [населено място], личното им положение и забраната за връщане не са преценявани от гледна точка на установеното с решението на Съда на ЕС и даденото тълкуване на чл. 4 от Хартата за основните права на ЕС с т. 3 от диспозитива на Решение от 19 март 2019г. (голям състав) по преюдициално дело, *Abubakar Jawo*, C-163/17, обсъдените в точки 91 – 93 критерии за крайна нищета. Видно е, че има противоречива съдебна практика за преценката на ситуацията в Газа, а видно от Позицията на В. от март 2022г., само на основание ситуацията в Газа изразява становище за приложимост на чл.1D, изречение второ от Женевската конвенция за палестинците, регистрирани в UNRWA. Тази позиция е приета след като САЩ възстановяват финансирането на UNRWA през 2022г. и все пак съгласие за общи избори, отложени за неопределено време. Съставът на АССГ по делото А. е преценил, че ситуация на крайна нищета, съгласно даденото тълкуване от Съда на ЕС по чл.4 от Хартата, е относима към предоставянето на хуманитарен статут по българското право – на основание чл.9, ал.1, т.2 ЗУБ, която разпоредба е идентична с основанието за субсидиарна закрила по чл.15, т.2 от Директива 2011/95/ЕС. По делото се иска да бъде предоставен бежански статут. Същевременно, по делото, по което е постановено Решение на съда (голям състав) от 19 март 2019 година по съединени дела C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17, *Bashar I. (C-297/17)*, и други, е повдиган въпрос, че в България на палестинците е предоставена субсидиарна закрила, докато Германия предоставя бежански статут на такива лица.

За еднаквото прилагане на правото на ЕС по отношение на регистрираните в UNRWA палестински бежанци, съответно на чл.12, параграф 1, буква а) изречение второ от Директива 2011/95/ЕС, в това число във връзка с забраната по чл.19 от Хартата и съдебната практика по делото *Abubakar Jawo*, C-163/17, и за това какъв статут следва да се предостави, следва да се даде тълкуване от Съда на ЕС, както и относно възможностите лицето да се върне на територията на Газа.

Също обстоятелствата по делото налагат тълкуване по следните въпроси:

1) Съдебната практика на Съда на ЕС изисква за преценката по чл.12, параграф 1, буква а), второто изречение от Директива 2011/95, да се вземат предвиди причините за напускането и възможността за връщане в зоната на действие на UNRWA. В противен случай би следвало да се приеме, че тази разпоредба не е приложима само на основание, че обстоятелствата, свързани с напускането на зоната, са преклудирани.

2. Претенцията, че във връзка с чл.12, параграф 1, буква а), второто изречение от Директива 2011/95, при данните за общата ситуация към момента на напускането и

затрудненията, които изпитва UNRWA да поддържа предоставянето помощ и услуги в Газа, в това число за храна и здравни услуги съответно помощта на UNRWA е преустановена и лицето не може да се върне в зоната на действие. Този въпрос се поставя и доколкото няма лични заплахи като причина за напускането на Газа от жалбоподателките.

3. Следва да се даде отговор и на въпроса, предвид ситуацията в Ивицата Газа към посочения момент и доколкото кандидатът за международна закрила е зависим от помощите от UNRWA за храна, здравни услуги, лекарства и медицински консумативи, то личното му положение попада ли в даденото тълкуване за крайна нищета по чл.4 от Хартата за основните права на ЕС, дадено с Решение от 19 март 2019 г. *Abubacarr Jawo*, C-163/17 EU:C:2019:218, т.4 от диспозитива, с оглед прилагането и спазването на забраната за връщане по чл.21, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС във връзка с чл.19 от Хартата за основните права на ЕС към този кандидат ?

4. Жалбоподателките претендират предоставянето на статут на бежанец отговорът на този въпрос не е еднозначен според настоящия съд, доколкото статут на бежанец и субсидиарна закрила, съответно хуманитарен статут могат да се предоставят на лица без гражданство. 12, параграф 1, буква а) второто изречение от Директива 2011/95/ЕС, предвижда тези лица *ipso facto* имат право на предимствата по настоящата директива“. В случай, че по отношение на кандидата за закрила – палестинец без гражданство, регистриран от UNRWA, е приложима забраната за връщане по чл.21, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС във връзка с чл.19 от Хартата – по причини, че при връщането в [населено място], лицето ще бъде изложено на риск от нечовешко и унижително отнасяне поради възможността да изпадне в крайна нищета, попада в приложното поле на чл. 15, т.2 от Директива 2011/95/ЕС за предоставяне на субсидиарна закрила. По отношение на кандидата за закрила – палестинец без гражданство, регистриран от UNRWA, предполага признаването от тази държава членка на качеството на бежанец по смисъла на член 2, буква в) от тази директива и предоставяне по право на статут на бежанец на това лице, доколкото то не попада в приложното поле на член 12, параграф 1, буква б) или параграфи 2 и 3 от същата директива, по аналогия от т. 2 от диспозитива на Решение от 19 декември 2012 г., *Abed El Kareem El Kott* и др., C-364/11, EU:C:2012:826, но това тълкуване е дадено по отношение на лице, което е ринудено да напусне зоната на UNRWA поради лични заплахи за живота и сигурността му.

Съдът следва на основание чл.253 ГПК вр. чл.144 АПК да постанови отмяна на определенията си, с които са приключени устните състезания по делото, да приеме като доказателство по делото посочените насоки и укаже на ответника, че с оглед задължението му да представи актуална информация, следва да ги представи в превод на български език, да внесе делото в закрито съдебно заседание за изготвянето на мотивирано определение, с което по посочените въпроси се отправи преюдициално запитване до Съда на ЕС.

На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определенията си за приключване на съдебното дирене, даване на ход на устните състезания и приключването им.

ОБЯВЯВА на страните, че на съда е служебно известна Позиция за връщане в Газа, към март 2022г. на В. и прилага по делото екземпляр на английски език от нея по

делото, като УКАЗВА на ответника, че следва да представи същата в превод на български език.

ВНАСЯ делото в закрито заседание за постановяване на мотивирано определение за отправяне на преюдициално запитване по посочените по-горе въпроси до Съда на ЕС. Определението не подлежи на обжалване, преписи - на страните и прокурора.

Съдия